

PREMIS RAMON LLULL 2007

CATALINA JUAN SERVERA, CATY JUAN DE CORRAL

(Palma, 1926)

Pintora, escriptora i gastrònoma. Des del 1948, any en què realitza la seva primera exposició individual a Palma, ha exposat individualment en més de cinquanta ocasions i ha participat en més d'un centenar d'exhibicions col·lectives dins i fora de Illes Balears i l'estranger, on ha mostrat el seu treball amb diferents tècniques: aquarel·la, gravat, tapís, ceràmica, etc.

La seva obra penja de les principals galeries d'art del país com la Sala Macarrón (Madrid) i Syra (Barcelona); de museus com el Museo del Grabado de la Biblioteca Nacional (Madrid) i el Museu d'Art Modern de Barcelona.

Com a pintora d'avantguarda, entre els anys 1958 i 1962 fou membre del Grupo Tago un dels pocs i més importants grups de tendència d'avantguarda sorgits durant els anys de la postguerra espanyola. Des de l'any 1986 és membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià.

Paral·lelament a la seva tasca dins les arts plàstiques, Caty Juan de Corral ha desenvolupat una intens treball literari; ha publicat cinc novel·les i ha participat als principals concursos literaris de l'Estat espanyol amb resultats com el Premi Café Gijón (1976), Premi Armengot, Premi Ciutat de Terrassa (1971) i Premi Ciutat de Girona (1973).

Ha col·laborat amb els principals mitjans de comunicació escrits a les Illes Balears i ha estat de les primeres corresponsals a informar de l'actualitat de les Illes Balears a diaris d'àmbit nacional, en un moment en què tot just començava a sorgir la Mallorca turística i era visitada per nombroses figures de l'star system.

Caty Juan de Corral ha estat una de les pioneres i més conscients investigadores de la cuina de les nostres illes. *Cocina Balear. Las Cuatro Estaciones* ha marcat un abans i un després en les publicacions gastronòmiques de les illes. Aquesta va ser la primera de les 6 publicacions especialitzades en gastronomia balear, que han estat traduïdes a cinc idiomes (català, italià, alemany, anglès i francès). Des de fa més de 25 anys publica dos articles setmanals al diari Última Hora. Des d'aquesta secció sempre ha donat un gran protagonisme als mercats tradicionals en moments de declivi, alhora que ha promogut els productes de les Illes Balears.

DAMIÀ SEGUÍ COLOM

(Sóller, 1935)

Empresari dedicat a la restauració i expatrocinador de l'equip de voleibol Pòrtol Son Amar.

Als 17 anys s'inicia en el negoci d'exportació de fruites fundat pel seu avi a França, i després emprèn diversos negocis a Algèria, com el transport pel desert de maquinària i altres subministraments les companyies petrolieres, fins a l'any 1962, en què torna a Mallorca.

El 1963, a la possessió de Son Amar, posa en marxa una nova fórmula a les Illes Balears, la barbacoa. Posteriorment, i a la mateixa possessió, combina restaurant i espectacle, amb una cabuda per a més de 1.500 persones. Damia Seguí ha estat també l'empresari que posà en marxa els restaurants espectacle *Es Fogueró* i *Son Sunyer*. Un altre dels projectes que posà en marxa Seguí va ser *la granja d'Esporles*.

El 1973 creà el Club Voleibol Son Amar, del qual va ser president entre 1973 i 1987.

Durant 10 anys va ser membre de la Confederació Europea de Voleibol (CEV) a la secció de promoció de voleibol per a tots els països d'Europa.

Des de 2003 fins a 2006, fou el patrocinador del l'equip de vòlei Pòrtol Son Amar. Durant aquesta etapa, el Club aconseguí sis títols de campió de la Lliga Espanyola, cinc campionats de la Copa del Rei, participà a sis finals europees i quedà cinquè classificat a la Copa del Món de Brasil de Clubs.

Entre d'altres distincions, ha rebut el Siurell de Plata d'Última Hora l'any 1981. L'any 1999 rebé la medalla d'or del Foment de Turisme de Mallorca, i l'any 2007 ha rebut el premi de l'Associació Foro 50 per la seva trajectòria professional en el camp del turisme.

VICENÇ TORRES ESBARRANCH

(Palma, 1947)

Metge i professor de medicina a la Clínica Mayo (Rochester, Minnesota. EUA).

Llicenciat (1969) i doctor (1971) en medicina per la Universitat de Barcelona, amb la tesi "Contribución al estudio de la hipertensión y la insuficiencia renal aguda".

Des de l'any 1991 és professor de l'Escola de Medicina Mayo i, des de 1998, dirigeix la secció de Nefrologia de la Clínica Mayo (Rochester, Minnesota. EUA). Des del 2004 dirigeix també la secció d'Hipertensió d'aquesta Clínica.

És membre de l'American Federation for Clinical Research, de l'American Society of Nephrology, de l'American Society of Renal Biochemistry and Metabolism, de l'American Society of Transplant Physicians, i de la International Society of Nephrology, entre d'altres.

És membre de diverses comissions a la Clínica Mayo i al National Institute of Health, de l'United States Department of Health and Human Services.

Ha dirigit i completat diversos projectes d'investigació. Actualment treballa en vuit projectes de recerca com "Novel treatments for polycystic kidney disease"; "Innovative Imaging to Assess Progression"; "Genetics of Autosomal Dominant Polycystic Liver Disease"; "Disease Spectrum & Genotype-Phenotype Correlations".

Ha escrit diversos llibres sobre nefrologia i ha col·laborat en l'elaboració d'altres publicacions científiques. Ha publicat també més d'un centenar d'articles en revistes i publicacions mèdiques. La seva feina, amb més de 200 publicacions, és referència per a altres investigadors mèdics.

MARIA ROSA PLANAS FERRER

(Palma, 1957)

Esriptora, filòloga, investigadora i crítica literària. És llicenciada en filologia hispànica per la Universitat de les Illes Balears.

És autora dels reculls de poemes *Letras de lluvia* (1983) i *Regreso a Belvedere* (1994) i també ha publicat a revistes de poesia d'Espanya i Llatinoamèrica, com ara la prestigiosa Hora de poesía.

Quant a novel·les, fou finalista del Premi Ciutat de Palma 1999 amb *L'orador dels ocells*, ambientada en el s. XVII i que retracta els enfrontaments de dos clans de nobles pel poder de ciutat. Guanyà el Premi Alexandre Ballester 2001 de sa Pobla per *Abrahan savasorda*, també d'ambientació històrica situada en el s. XII. *Les màscares de Florència* fou publicada el 2004 també en castellà. L'última novel·la va sortir a llum l'any passat sota el títol *La ciutat dels espies indefensos*.

Com a investigadora ha publicat diversos assaigs. *Els malnoms dels xuetes de Mallorca* (2003) i *Literatura i holocaust* (2006) en són alguns exemples. Actualment, és secretària de redacció de la revista Segell que tracta sobre història i cultura jueva, i publica periòdicament articles d'opinió a Última Hora.

BEATRIZ ANGLADA-CAMARASA HUELIN

(Palma, 1933)

Pintora i impulsora de l'obra del seu pare, el reconegut pintor Anglada Camarasa. La Guerra Civil la sorprèn a Barcelona, on es trobava amb motiu d'una exposició del seu pare. La família roman a Montserrat durant la contesa bèl·lica i en acabar marxen a França amb la idea de seguir cap als Estats Units.

Novament l'esclat de la Segona Guerra Mundial els fa quedar al país gal. Aquesta època marcà la nina i adolescent Beatriu, com també ho feren les llargues hores que passà amb el seu pare dibuixant i pintant. L'any 1948 tornen al Port de Pollença.

L'any 1960, juntament amb la seva mare i el seu marit, comença a concebre la idea de reunir l'obra d'Anglada Camarasa per mostrar-la al públic. Set anys més tard, obre les portes el Museu Anglada Camarasa, al Port de Pollença. El 1988, la Fundació "la Caixa" adquireix el fons museístic per exhibir-lo com a exposició permanent al Gran Hotel de Palma.

Ha estat la impulsora de l'única monografia sobre Anglada i del catàleg raonat de dibuixos de l'artista.

CONGREGACIÓ DE GERMANES FRANCISCANES FILLES DE LA MISERICÒRDIA

(Pina, 1856)

Congregació fundada a Pina pel prevere mallorquí Mn. Mariano Ribas de Pina i la seva germana sor Concepció de Sant Josep.

Les primeres fundacions foren a Pina, Costitx, Maria de la Salut, Calonge... A poc a poc la Congregació s'estengué per molts pobles de Mallorca. L'any 1875 tenien ja vint convents, el 1892 catorze més, i el 1896 vuit més. L'any 1922 en fundaren a diferents pobles de Menorca.

El 1925 fundaren un convent a Asís, poble de Sant Francesc, i després seguiren altres fundacions a Itàlia.

L'any 1927 fundaren convents a Villa Mayor de Santiago, a Cuenca, a València, a Barcelona i a altres províncies d'Espanya.

A causa de les greus necessitats de Bolívia i Perú, l'any 1961 s'establiren a aquests països. La seva tasca a Amèrica, igual que a Mallorca, era evangelitzar, ensenyar, visitar malalts i elevar el nivell cultural dels seus habitants. Posteriorment fundaren el convent de Waco, Texas.

Amb motiu de la guerra del Marroc, algunes germanes de la Congregació partiren cap a Àfrica per donar serveis caritatius als hospitals de sang durant alguns mesos. Ajudaren les víctimes i els malalts del l'epidèmia del còlera morbo del 1865 i de la pesta groga del 1871 que afectà les Illes.

L'any 1936, a Barcelona, moriren màrtirs sor Catalina Caldés Socies i sor Miquela Miquela de Sagriment Rullan Ribot. El Papa Benet XVI aprovà l'any 2006 el decret pel qual l'Església reconeix el martiri d'aquestes religioses. Queda pendent la cerimònia de beatificació de les dues religioses.

La Congregació ha regentat diferents hospitals i també col·legis. Actualment dirigeix el centre Mater Misericòrdia.

Les Germanes Franciscanes Filles de la Misericòrdia compliren l'any passat 150 anys de la seva fundació. Actualment continuen amb les tasques de servir els més desvalguts, amb la pastoral social i de la joventut, amb l'ajuda a esglésies del Tercer Món, i amb la presència i l'ensenyament a barris de ciutats i pobles.

PERE CANALS MORRO

(Santa Maria del Camí, 1942)

Empresari hoteler i promotor esportiu. Ha estat president de la Cooperativa Son Sunyer i d'Agama, regidor de l'Ajuntament de Lluçmajor (1970-78), fundador de l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma (1976), de la qual ha estat secretari durant quinze anys.

Ha estat fundador del Club Ciclista Arenal –en fou el primer secretari–, de la Unió Esportiva Arenal i president de la Federació Balear de Ciclisme (1969-1972).

Entre altres distincions ha estat s'Arenaler de l'any de la revista S'Unió de S'Arenal (1987). Medalla d'argent del Foment de Turisme (2000) i medalla d'argent al Mèrit Ciclista.

LLUIS RULLAN COLOM

(Sóller, 1955)

Economista i MBA en l'Institut d'Estudis Superiors d'Empresa IESE. El 1980 és nomenat director general d'Hotels Riu, càrrec que va ocupar 14 anys fins que va ser nomenat director general de Port Aventura. El 1997 assumeix la presidència del parc temàtic, càrrec que compagina, fins a 2003, amb el de subdirector general de La Caixa. El 2003 és nomenat director adjunt de La Caixa i el 2006 president executiu de Port Aventura.

Patró de la fundació Ajudant Ajudar, entitat que cerca promoure la solidaritat a través de les noves tecnologies, permetent que les donacions passin íntegrament del donant a l'entitat sol·licitant. Al mateix temps, es convida al receptor de qualsevol tipus d'ajuda a ser també donant, compromentent-se a aportar un 10% de l'ajuda rebuda a un altre col·lectiu o projecte. Mitjançant aquest sistema es fomenta la solidaritat i s'actua com a motor de l'economia, afavorint la creació de xarxes multiplicadores de solidaritat.

L'11 de febrer de 2000 va rebre la Medalla d'Or al Mèrit Turístic.

SANTIAGO IZAGUIRRE CALVO

(Biscaia, 1957)

Diplomat i llicenciat en ciències empresarials per la Universitat d'Empresarials de Bilbao (UPV) i màster en distribució per Otalora.

Des del 1983 fins al 1990 va ser gerent d'Alcampo i des de l'any 1990 és el responsable nacional de l'explotació dels hipermercats del Grup Eroski i responsable regional al País Basc.

Dins el Consell d'Administració dels hipermercats Eroski té el càrrec de director de mercat i director nacional de supermercats. Des del seu càrrec ha incorporat noves plataformes logístiques per a la distribució de productes frescs d'alimentació en els supermercats de nou format. A més, contribueix a la subscripció d'un acord amb la Fundació per al Desenvolupament Sostenible de les Illes Balears per distribuir entre els seus clients la Targeta

Verda, que conjuga els descomptes en la compra de productes i la protecció del patrimoni natural de les Illes Balears.

La seva destacada trajectòria professional en el sector de la distribució i de la comercialització de productes de gran consum, i l'ocupació de càrrecs d'alta direcció, durant vint anys, a les cadenes més capdavanteres del sector, li han brindat l'oportunitat d'imprimir una manera de gestió molt personal, basada en la tenacitat, la dedicació i l'eficàcia.

FERRAN PERELLÓ SANTANDREU

(Palma, 1932)

Economista. Diplomant en ciències econòmiques per la Universitat de París (1955). Ha presidit el Foment de Turisme de Mallorca des del 1985 fins al 1993, època de la qual se sent especialment satisfet per haver dirigit una organització despolititzada que aconseguí l'aprovació de la nova terminal de l'aeroport.

Ha estat promotor i president de la Federació Espanyola d'Associacions d'Agències de Viatges (1978-1983) i de l'Associació de Viatges de Balears (1978-85).

Fou fundador i president del Cercle Financer de les Balears de "la Caixa" des dels inicis el 1991. Des d'aquesta tribuna han parlat tots els ministres d'Economia i Hisenda a més d'alguns ministres d'altres països europeus.

Ha estat cònsol del Gran Ducat de Luxemburg durant gairebé 30 anys.

MARIA ESTEVE FERRER

(Cala Rajada, 1924)

Cuquera i gastrònoma. Als anys 60, ja va ser visionària dels avantatges que reportava el turisme i convertí la casa familiar en una pensió de 20 habitacions, on es podia gaudir d'hospitalitat i d'uns berenars memorables.

A la dècada de 1980 tanca l'establiment i es trasllada a Palma, on obre el restaurant Cambalache a la zona de Santa Catalina. Deu anys més tard el tanca i n'inaugura un altre en el Terreno: Dos Copas. Aquí, influenciada pel seu fill, combina el bon menjar amb l'exposició d'obres d'art. De la mà del seu fill, el restaurant es transformà en una galeria d'art que llavors és traslladada a Madrid.

Però Maria continua harmonitzant l'art dels fogons amb les obres d'art i ha organitzat i organitza sopars que produeixen gran delit. El seu fill Joan Guaita va voler recopilar-ne la saviesa culinària i edità el llibre de cuina Els perfums meravellosos.

ELICIO ÁMEZ MARTÍNEZ

(León, 1947)

És cap superior de la Policia Nacional de Balears. El passat 25 de febrer es va jubilar de número u de la policia en aquesta comunitat autònoma. És l'únic funcionari del Cos Nacional de Policia de Balears que té dues medalles al Mèrit Policial amb distintiu vermell, la màxima condecoració d'un policia.

Ha desenvolupat el gruix de la seva carrera a les Illes, al llarg de més de tres dècades residint a Mallorca. Durant una llarga etapa va ser comissari en cap de la Brigada de Policia Judicial a Balears; després va passar a ser comissari d'inspecció de servei a la Prefectura Superior de Policia de Balears. En el seu currículum també hi consta una temporada adscrit a l'ONU de Ginebra. La seva trajectòria és qualificada amb ampli consens com a brillant i sense parangó a les Illes Balears.

PONÇ PONS GIMÉNEZ

(Menorca,1956)

Catedràtic de literatura per la Universitat de les Illes Balears.

Profund coneixedor de les literatures francesa i portuguesa, ha publicat les narracions *Vora un balcó sota un mar inaudible* (1981), el llibre de poemes *Al Marge* (1983), la novel·la *Cor de pàgina esbrellada* (1984), després reeditada amb el nom de *L'hivern a Belleville*, els llibres de poemes *Lira de Bova* (1987), *Desert encès* (1989), que va ser nominat al Premi Nacional de Literatura, i les traduccions *Quatre poetes portuguesos*, Premi de la Crítica Cavall Verd.

A partir de 1992 comença a publicar contes infantils: *El drac Basili*, *Miquelet el futbolista*, *El vampiret Draculet*, *El rei negre* i les novel·les *Entre el cel i la terra*, Premi Guillem Cifre de Colonya i *Memorial de Tabarka*, que s'ha convertit en tot un clàssic juvenil.

El 1995 reprèn la publicació de poesia amb *On s'acaba el sender*, Premi Ciutat de Palma Joan Alcover, i *Estigma*, Premi Jocs Florals de Barcelona i Premi de la Crítica. El 1996 guanya el Premi Carles Riba amb *El salobre*.

Darrerament, ha publicat un conjunt de poemes i narracions titulat *Abissínia*, ha traduït *Sophia* de Mello Breyner Andresen i *Dia rere dia* de Salvatore Quasimodo, ha guanyat la Viola d'Or als Jocs Florals de Barcelona amb *Nura*, el premi Alfons el Magnànim i el premi de la Crítica de l'Associació d'Escriptors amb *Pessoanes*.

Acaba de publicar l'antologia castellana *Llamas escrites* i el primer volum del seu *Dillatari*.

Està considerat el millor poeta menorquí del segle XX.

La seva obra poètica figura a les més importants antologies i ha estat traduïda a diverses llengües.

JOSÉ CASTELLÓ GUASCH

(Formentera, 1925)

Patró navilier i home de mar. Començà a navegar als 17 anys com a marí de l'Armada. Més tard, va començar a treballar amb vaixells de cabotatge a vela i va treballar a la primera empresa naviliera de Formentera.

És considerat com un dels primers patrons de les barques que connectaren Eivissa i Formentera.

Després de treballar en altres companyies, l'any 1971 és contractat per la Marítima de Formentera, companyia local, actual Mediterránea Pitiusa.

Ha estat el patró de vaixells mítics com el Río Mondeo, La Joven Dolores i Illa de Formentera, en el qual es jubilà.

Fou el primer patró que, a més de transportar mercaderies entre Eivissa i Formentera, va traslladar passatgers.

Una de les grans aptituds més apreciades per molts eivissencs i formenterers és la seva humanitat i solidaritat cap als altres, ja que des dels seus inicis va facilitar el trasllat de malalts entre Formentera i Eivissa.

FRANCESC OBRADOR MORATINOS

(Palma, 1942)

Polític i sindicalista. Cursà estudis eclesiàstics al seminari Conciliar de Sant Pere (Palma) i el 1968 s'ordenà capellà. El 1957 fou un dels fundadors de la Joventut Obrera Catòlica (JOC). L'any 1966 inicià la seva militància sindical i el 1968 entrà a Comissions Obreres. El 1969 ingressà a Bandera Roja i en fou membre del Comitè Nacional. El mateix any, participà en la Fundació de Cristians pel Socialisme. Milità en el Partit Comunista d'Espanya (PCE). Fundà, amb altres, el Partit Socialista de les Illes (PSI), en el qual milità i n'encapçalà la llista al Congrés dels Diputats per Balears.

En el terreny sindical, fou secretari a Balears de la Unió de Tècnics i Treballadors. Fundà l'Associació Sindical de Treballadors de l'Hostaleria (ASTH), en la qual milità. Fou secretari general de la Unió General de Treballadors del 1977 al 1990 i membre del Comitè Federal d'UGT.

El 1978 ingressà al Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE). Fou conseller del Consell Insular de Mallorca (1979-1983).

Fou alcalde de Calvià durant dues legislatures (1983-1987 i 1987-1991) i candidat a la Presidència del Govern de les Illes Balears pel PSIB el 1991.

Fou president de l'Agrupació Socialista de Palma (1993-1994) i membre de la Comissió Executiva del Partit Socialista de les Illes Balears (PSOE) (1991-1994).

Durant el Govern del Pacte de Progrés, fou director general de Formació del Govern de les Illes Balears (1999- 2001) i cessà en aquest càrrec per passar a ser president del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears (juliol de 2001 -setembre de 2006).

MARIA MAGDALENA CLADERA CARRIQUIRY

(Uruguai, 1947)

Empresària del sector lleter a Montevideo, Uruguai.

És propietària del Complex Agrícola Ramader Lleter BALEAR 1º, fundat el 1916 pel seu avi, Gabriel Cladera Sabater, originari de Maria de la Salut, qui arribà a tenir una cadena de lleteries.

BALEAR 1º és un establiment lleter que produeix més d'un milió de litres de llet anuals, capdavanter a la regió del Mercosur. És una de les primeres empreses que incorporà tecnologia per automatitzar la munyida, el refredament a granel de la producció, la inseminació artificial, la sembra directa, i la incorporació d'altres normes de qualitat i per al tractament del medi ambient.

Ma Magdalena Cladera és també accionista cooperativista de Conaprole (Cooperativa Nacional de Productors de Llet), l'empresa lletera més important de l'Uruguai, que exporta a diversos països del món. Aquesta indústria processa més de 700 milions de litres de llet anuals.

Des de 1977 és membre de la Cooperativa Grupo Cardal.

ALEJANDRO ONSALO ORFILA

(Barcelona, 1922)

Catedràtic de matemàtiques. Considerat impulsor de les matemàtiques a les Illes Balears durant els anys 50, 60 i 70. Va fer de les ciències exactes una assignatura entenedora i en va sembrar el bessó entre els seus alumnes, alguns dels quals han esdevengut catedràtics d'universitat de matemàtiques.

Ha estat catedràtic de Matemàtiques de l'Institut Ramon Llull, de l'antiga Escola de Comerç i de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials de la UIB. Fou professor d'aquesta matèria des dels primers anys que s'impartí docència a la Facultat de Ciències. El 1987 rebé la Medalla d'Or de la UIB. Ha estat ajudant del cos de meteorologia.

Forma part de l'executiva del Consell Rector de l'Estudi General Lul·lià.

PATRICIA ROSSELLÓ PALMER

(Mallorca, 1984)

Empresària turística i actual directora general del majorista de viatges Medinland. Llicenciada en empresarials per la UIB i màster al Westminster Business School.

El seu esperit emprenedor la dugué a fundar el petit majorista de viatges Medinland el 1998 amb només 24 anys. Amb un soci, en una habitació en un barri al sud de Londres, muntà una agència de viatges en línia, adreçada a cercar allotjament, preferentment a Mallorca. Sis anys més tard tenia 70 empleats i el majorista Travel Care trobà l'empresa tan atractiva que la comprà per 30 milions d'euros.

Rosselló és l'actual directora general de Medinland, però l'estructura de la companyia li permet passar bones estones a Mallorca, baldament la central és a Manchester.

El 2006 guanyà el Premi de la Dona Empresària de l'Any dels premis britànics Shine per viatges, turisme i indústries hospitalàries.

JOSÉ ALFONSO BALLESTEROS FERNÁNDEZ

(Fuentesaúco, Zamora, 1944)

Doctor en medicina i president de la Reial Acadèmia de Medicina de les Illes Balears. Es llicencià per la Universitat de Salamanca amb premi extraordinari i féu un postgrau a París becat pel Ministeri d'Afers Exteriors. S'especialitzà en medicina interna. També ha estat metge militar.

A part de la seva tesi "Planificación hospitalaria en Mallorca para situaciones de catástrofe", ha realitzat nombroses investigacions, entre les quals destaca la primera descripció que es va fer de la polineuropatia amiloidòtica, posteriorment identificada com a malaltia d'Andrade. A més fou important la primera descripció de la causa de la paràlisi del treballador del calçat, mal que causava epidèmies a la zona del Raiguer.

El 1991 fou nomenat acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Medicina i el 1993 ingressà a la New York Academy of Sciences. El 2002 accedí a la presidència de l'esmentada reial acadèmia. En l'exercici del càrrec, ha destacat per la cerca de patrocini per als premis de la institució i per la commemoració del 150è aniversari de la mort del destacat científic menorquí Mateu Orfila, de qui també s'encarregà de restaurar el mausoleu a París. Dins la institució ha publicat tres facsímils i promou el treball monogràfic sobre els orígens illencs de Colom.

La República francesa li ha concedit l'Ordre de les Palmes Acadèmiques i la Creu al Mèrit Militar.

FRANCISCO CONRADO DE VILLALONGA

(Palma, 1940)

Doctor en dret i titulat en diferents cursos de postgrau a la London School of Economics, la St. John's University de Nova York, la American Management Association i el New York Institute of Finance.

Fou delegat del Reial Patrimoni i conseller de Cultura del Consell General Interinsular (1979-83). L'any 1990 fou nomenat delegat general de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Catalunya i Balears "la Caixa". El 1996 s'encarregà de la subdirecció general d'aquesta entitat financera i el 2004 fou nomenat director de l'Obra Social i director general de la Fundació "la Caixa".

Ha impulsat la creació del Cercle Financer de Balears i l'Associació Balear de Directius. És l'autor de *La procuración real en el Reino de la Almodaina (1991)* i *El Real sitio de la Almodaina. Palacio de los Reyes de Mallorca (1992)*.

PAU VALLBONA VADELL

(Calonge, Santanyí 1942)

Executiu. Enginyer naval per la Universitat Politècnica de Madrid (1968) i MBA per IESE a la Universitat de Navarra.

El 1970 traslladà la seva residència a Madrid.

Al llarg de la seva carrera professional en el si d'entitats i de grups empresarials de gran incidència en el conjunt de l'economia espanyola ha ocupat destacats càrrecs d'alta responsabilitat a les empreses del Grup March, Uralita, Ginés Navarro, Immobiliària San Beda, Simago o Centenos Alba.

Ha estat vicepresident del Banco Urquijo (1991-93). Des del 1993, és vicepresident de la Corporació Financera Alba i, des de 1995, és membre del Consell del Patronat de la Fundació March i vicepresident de la Banca March.

La seva contribució en el sector empresarial, i en especial en la banca, ha estat la gran capacitat de gestió, i l'empenta demostrada cap als nous projectes econòmics i financers que ha hagut d'afrontar sempre amb una dedicació plena i eficaç per aconseguir els objectius proposats.

UNAC

(Illes Balears, 1981)

La Unió d'Associacions i Centres d'Assistència a Minusvàlids de Balears és una organització no governamental, sense ànim de lucre, d'àmbit autonòmic, constituïda el 1981 i inscrita en el Registre d'Associacions Empresarials i en el Registre central de Serveis Socials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

És l'única patronal del sector d'atenció a persones amb discapacitat de les Illes Balears que agrupa les associacions i centres d'assistència que presten serveis directes a persones amb discapacitat física, psíquica o sensorial a les quatre illes: Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

La UNAC treballa per defensar els drets de les persones amb discapacitat i per millorar la seva qualitat de vida. Representa un col·lectiu de 2.784 persones, té una plantilla de 503 treballadors i compta amb més de 3.000 col·laboradors.

Està formada per 61 organitzacions, que agrupen el 90 % dels centres que treballen per a aquest col·lectiu. Compten amb diferents centres i serveis: 4 centres d'atenció primerenca, 5 centres d'educació especial; 5 unitats volants de suport a la integració; 5 centres ocupacionals; 5 centres de dia; 5 residències; 8 habitatges tutelats; 3 centres especials d'ocupació; 9 centres d'oci i respir; 4 centres de rehabilitació i 8 centres d'atenció sociofamiliar.

JOSÉ TORRENS VALLÉS

(Binissalem, 1930)

Restaurador. El 1946, als 16 anys, es trasllada a Inca per treballar amb el seu oncle al celler que regentava en aquell temps: Sa Travessa. El 1966, el seu oncle li cedeix la direcció del celler i José Torrens li dona un nou enfocament, adaptant-lo a les noves exigències del boom turístic.

El 1971, amb l'ajuda de la seva esposa, amplia el negoci i passen a regentar també el celler de Can Amer.

Ha obtingut diverses distincions, entre les quals destaca la Placa de Bronze al Mèrit Turístic, atorgada pel Ministeri de Turisme el 1982.

L'any 1992, el Ministeri de Turisme selecciona el celler Can Amer per representar la cuina de les Illes Balears al pavelló d'Espanya a l'Expo de Sevilla.

Actualment, amb més de 60 anys dedicats a la feina de cellerer, segueix treballant en el camp de la restauració.

SEBASTIÁN CRESPI ROTGER

(Sa Pobla, 1955)

Llicenciat en ciències biològiques per la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 1977 i doctor en farmàcia per la Universitat d'Alcalá de Henares (Madrid) amb la qualificació de *cum laude* l'any 1988.

Des del 1993 és el cap de Servei d'Anàlisis Clíniques de la Policlínica Miramar, a més de ser professor ajudant de la Universitat de Barcelona i la Universitat Autònoma de Barcelona i professor de genètica i hematologia de l'Escola Universitària d'Infermeria, en els cursos

d'especialització en anàlisis clíniques. Professor de les tres primeres edicions dels cursos sobre legionel·la i la seva prevenció de l'EWGLI Traing Course "Legionaire's disease: investigation outbreaks and incidents, risk assessment, sampling and control", organitzats per l'European Working Group on Legionella Infections, a Londres.

Ha participat en nombrosos projectes d'investigació científica contribuint en el coneixement de la legionel·losi, especialment de la seva epidemiologia i prevenció al món turístic. L'any 1986 obté la beca d'investigació concedida per la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social del Govern balear per realitzar el projecte d'investigació —Contribució al coneixement de l'estructura genètica de la població balear i l'epidemiologia d'algunes malalties hereditàries||. A més, ha participat en altres projectes com "Oncogens i càncer" i "Alteracions lipídiques en pacients sotmesos a tractament substitutiu renal".

La seva recerca i investigació contribueixen en general al camp de la salut i de la higiene en els establiments turístics. És assessor sanitari de la Confederació Espanyola d'Establiments d'Allotjament Turístic (CEHAT) i de la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca. Ha estat membre del Comitè Executiu de la International Association of Tourist Health. Ha impartit nombroses conferències i cursos sobre salut i seguretat alimentària i hídrica en el sector turístic.

A més de nombroses publicacions originals dedicades a la distribució de les freqüències genètiques i fenotípiques dels grups sanguinis a Mallorca i Eivissa, i legionel·losi a Mallorca, ha escrit llibres sobre biologia molecular, biotecnologia i educació, legionel·la i legionel·losis, i prevenció i control .

JOAN BAUZÀ I BAUZÀ

(Vilafranca de Bonany, 1944)

Ordenat prevere a Palma el 18 de juny de 1967. Cursà estudis eclesiàstics al Seminari Diocesà de Mallorca.

És llicenciat en filosofia i lletres per la Universitat de València; llicenciat en ciències socials per la Universitat Pontifícia de Sant Tomàs d'Aquino de Roma, i diplomad en ciències i tècniques de l'opinió pública per la Universitat Internacional Lliure Pro Deo de Roma.

Ha estat assessor religiós i professor al Col·legi Lluís Vives de Palma; director tècnic del Col·legi Sant Josep Obrer de Palma; professor de sociologia i de mitjans de comunicació social a la Facultat Pontifícia i Civil de Teologia de Lima, al Perú, país en el qual fou missioner diocesà del 1991 al 1996.

Actualment és professor de filosofia al Centre d'Estudis Teològics de Mallorca, professor de religió i la seva didàctica a la Universitat de les Illes Balears i professor d'ètica de les comunicacions al Centre Universitari Alberta Jiménez.

Ha estat director gerent i delegat diocesà a Ràdio Popular de Mallorca, delegat diocesà de Mitjans de comunicació social i actualment n'és vicedelegat. Vicari Episcopal de la diòcesi de Mallorca i Vicari Episcopal de l'Arxidiòcesi de Lima.

Ha estat rector de les parròquies de Nostra Senyora dels Dolors de Manacor, de Sant Antoni de la Platja de Can Pastilla, de Sant Joan Maria Vianney de Lima, del Seminari Major de Mallorca, i actualment de Sant Alonso Rodríguez de Palma.

Ha estat canonge de la Seu de Mallorca, exercint de secretari del Capítol. Actualment és conseller del Consell General de la Confraria de Sant Pere i Sant Bernat.

LUIS FERNANDEZ POMBO

(A Coruña 1927)

President d'honor del Centro Gallego de Mallorca, del qual és fundador i impulsor. Va dirigir el centre com a president des del 1987 fins al 2003, apropant els costums i les tradicions del poble gallec i del poble mallorquí.

Ha format part de la Comissió Delegada dels Centres de la Xunta de Galícia. És membre de l'Ordre de Vieira.

Ha estat fundador de la Federació de Cases i Centres Regionals a les Illes Balears.

Ha escrit el pròleg del llibre sobre els talaiots i ha col·laborat en la revista Adiala per donar a conèixer la tasca realitzada des del centre.

Com a portaveu del Centro Gallego de Mallorca ha fet compatible la total integració dels gallecs en el si de la societat balear, tot mantenint-ne les seves arrels.

Actualment continua participant en el Centro Gallego de Mallorca i en els preparatius del I Congrés de Cases i Centres Regionals a les Illes Balears que tindrà lloc a Mallorca els pròxims dies 21 i 22 d'abril.

RICKY "LASH" LAZZAR

(Califòrnia, 1935)

Periodista. Va venir a Mallorca el 1960 amb el bagatge d'haver treballat a la Warner Bros, la televisió NBC i diverses produccions de Hollywood.

A l'illa va començar al Daily Bulletin, on avui encara publica la columna *The Ricky Lash Lazzar Show*, molt popular entre la colònia britànica i nord-americana. Durant devuit anys ha tengut en antena un programa en anglès, en el qual ha desenvolupat una indubtable labor d'apropar la vida i la cultura mallorquines als residents i turistes anglosaxons. Al seu programa sonaren els primers acords del pop i el rock anglosaxó, difícils d'escoltar a la Mallorca de l'època. Al cap i a la fi fou pioner de la radio en anglès a l'illa.

Ha alternat la pràctica del periodisme amb la dinamització de la vida nocturna. Obrí una de les primeres discoteques de l'illa, Zorbas, on introduí l'última moda de l'estètica de les sales de festa.

Als anys 70 adaptà un molí del Jonquet en un bar, des d'on entrevistava destacats personatges britànics i americans per a una emissora regional. Pels seus micròfons desfilaren Frank Sinatra, Dean Martin i primeres figures de la lliga anglesa.

CAN MOLINES

(Valldemossa, 1920)

Forn i pastisseria fundada pels germans Miquel i Tomeu Cañellas Nadal, nascuts a Bunyola i de malnom de *Can Molí*. D'aquí ve el nom que es donà al forn Can Molines.

Des dels inicis, al carrer de la Rosa, es dedicaren a la producció artesana de pa, pastissos, ensaïmades, i especialment de coques de patata que, en els seus orígens, es feien amb motlle i es venien a tallades. Amb el pas del anys les típiques coques de Valldemossa s'han anat fent més petites, de mida individual.

Posteriorment el forn passà a ser regentat per Bernat Cañellas Estrades, el fill de Miquel Cañellas. L'any 1977 obriren una sucursal també a Valldemossa al carrer de Blanquerna. Els productes que ofereixen segueixen sent artesans i els seus clients són no només valldemossins, sinó que és freqüent trobar gent de qualsevol indret de Mallorca comprant coques de patata a Can Molines.

Actualment el forn és regentat pels fills de Bernat Cañellas, Maria i Miquel Àngel Cañellas Calafat.

LLEONARD MUNTANER MARIANO

(Palma, 1952)

Editor i historiador. Llicenciat en Filosofia i Lletres amb Premi Extraordinari (1976) i doctor en Història (1988) per la Universitat Barcelona, amb la tesi *Els xuetes de Mallorca: espai, economia i societat a finals del s. XVII*.

Durant el període 1976-1989, fou professor del Departament de Geografia de la UIB. Especialitzat en història moderna, ha publicat *Un model de ciutat preindustrial: la ciutat de Mallorca al segle XVIII, Los chuetas de Mallorca: antisemitismo y competencia económica a finales del siglo XVII), Sobre La fe triunfante i el seus vertaders promotors, Mossèn Josep Tarongí i Cortès, del ressentiment a la controvèrsia; La Inquisició a les Balears. Segles XV al XIX; El tribunal de la Inquisición en Mallorca. Relación de causas de fe, 1578-1806*.

Ha publicat nombrosos articles a revistes especialitzades, com *Estudis Baleàrics, Randa, Revista de Catalunya* i *Treballs de Geografia*, entre d'altres. Ha col·laborat en publicacions col·lectives,

com *Lectures Mallorquines, Atlas de les Illes Balears. Geogràfic, econòmic i històric, La Inquisición española. Nueva visión, nuevos horizontes, Cent anys d'història de les Illes Balears, Aportaciones para una guía de los archivos de Baleares, Perfiles jurídicos de la Inquisición española i Baleares, hoy.*

Ha dirigit els treballs de catalogació dels arxius municipals d'Escorca, Bunyola i de la biblioteca de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Palma. Col·laborador habitual de la Gran Enciclopèdia de Mallorca, en coordinà el volum Mallorca. En relació a Calvià, fou fundador, juntament amb Pere Orpí, de la revista *Vora Mar*, una de les pioneres de la premsa forana.

Obtingué diversos premis d'investigació als Premios Calvià en les convocatòries de 1971, 1972, 1973, 1975, 1976, 1977 i 1978. Del 1995 al 1999 fou tècnic de Patrimoni Històric de l'Ajuntament de Calvià. En relació al món de l'art, és coautor dels llibres de poemes *Temptant l'equilibri* i *One mind*, publicat al Japó (Tòquio, 1977). Fou un dels fundadors del grup plàstic CRIADA-74.

Com a editor, el 1989, fundà *El Drac Editorial* i el 1990, amb Josep Juan Vidal, *El Tall editorial*. Des del 1994 dirigeix *Lleonard Muntaner*, Editor, editorial especialitzada en el camp de les ciències socials. Des de fa cinc anys *Lleonard Muntaner*, Editor ha fet un gir en la seva línia editorial amb l'objectiu de donar-se a conèixer arreu de l'estat, amb col·leccions de tant renom com *Traus* (dirigida per Damià Pons), o *TempsObert* (dirigida per Arnau Pons) on s'hi publiquen traduccions al català d'obres d'assaig i de poesia d'autors de gran qualitat i prestigi com Sarah Kofman, Idith Zerthal, Hannah Arendt, Ales Debeljak i Guillaume Apollinaire.

ANTONI MARÍ CALBET

(Eivissa, 1932)

Metge i polític. President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera entre el 1987 i el 1999.

Llicenciat en medicina a la Facultat de Medicina de València. El 1958 cursà estudis a l'Institut de Medicina Tropical Príncep Leopold II d'Anvers (Bèlgica) i el 1959 anà a treballar al Congo, aleshores sota l'administració belga. En aquelles terres va fer una encomiable tasca d'assistència sanitària pràcticament sense mitjans, que va continuar quan el país aconseguí la independència amb un projecte de vacunació contra la pigota.

En 1970 entrà a la Seguretat Social com a cap del Servei de Tocoginecologia, on exercí fins al 1983, any en què demanà excedència per dedicar-se a la política. El 1979 es presentà com a candidat al Consell Insular d'Eivissa i Formentera (època preautonòmica) en les llistes d'independents amb el suport de l'Aliança Popular i va ser nomenat conseller de Sanitat i Assumptes Socials, a més de formar part del Consell General Interinsular. El 1983 es tornà a presentar ja en la llista d'Aliança Popular, sortí diputat i fou nomenat vicepresident del Consell Insular i conseller de Sanitat, Hisenda i Pressuposts, a més de conseller sense cartera del Govern de les Illes Balears. A les eleccions de 1987, 1991 i 1995 encapçalà la llista del Partit Popular al Consell Insular, fou elegit diputat i nomenat president de la institució en les tres legislatures. A les eleccions de 1999, tornà a presentar-se i passà a cap de l'oposició durant el

Govern del Pacte de Progrés. Aquest mateix any acabà l'excedència com a metge de la Seguretat Social i es va jubilar. Deixà la política activa el maig de 2003.

ANTONI MUT CALAFELL

(Palma, 1928)

Arxiver. Es llicencià en història a la Universitat de València (1951) i amplià estudis a la Universitat de Munic (Alemanya). Fou arxiver interí a l'Arxiu del Regne de València (1951-56), on féu l'inventari de la documentació de justícia. Fou professor auxiliar de llatí medieval a la Universitat de València. Reorganitzà l'arxiu, la biblioteca i la fototeca de la secció de cartografia d'Edicions Aguilar (1957-58). Fou lector d'espanyol a les universitats de Montpeller i París (1959-65).

L'any 1965 ingressà en el cos facultatiu d'arxivers, bibliotecaris i arqueòlegs. Va ser director de l'Arxiu del Ministeri de l'Habitatge (1966-67) i subdirector de l'Arxiu del Palau Reial, de Madrid.

Entre 1968 i 1970, la Direcció General d'Arxius li encarregà la preparació d'un Servei Nacional d'Informació Científica i Tècnica. Fou director de l'Arxiu del Regne de Mallorca (1975-93), de l'Arxiu de l'Audiència Territorial de Balears i de l'Arxiu de la Delegació Provincial d'Hisenda. Ha promogut la reforma de les instal·lacions de l'Arxiu del Regne de Mallorca, l'organització i l'inventari dels arxius municipals d'Alaró, Andratx, Búger, Campos, Costitx, Esporles, Sant Llorenç des Cardassar i Son Servera. Des de 1986, és professor del Departament de Ciències Històriques i Teoria de les Arts de la Universitat de les Illes Balears. És autor d'*Inventario de la documentación del real patrimonio balear. Siglo XIX (1980)*, *Archivo del Palacio Real de Madrid. Inventario de la documentación de la bailía general del reino de Valencia (1980)* i *Guía sumaria del archivo del Reino de Mallorca (1984)*. Ha publicat un gran nombre d'articles sobre arxivística a diverses publicacions, com *Estudis Baleàrics*, *Bolletí de la Societat Arqueològica Lulliana*, *Mayurqa* i *Revista de Archivos, Bibliotecas y Museos*. És col·laborador de la *Gran Enciclopèdia de Mallorca*.